

Svajonų
ROMANAI

Rebecca
Hunter

Tikras
potraukis

Knygute.lt

Rebecca Hunter

TIKRAS POTRAUKIS

Trijų knygų serija
“Geismų sala”
Antra knyga

Versta iš Rebecca Hunter,
Pure Attraction, 2020

© Rebecca Hunter, 2020

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Rasa Žukienė, vertimas iš anglų kalbos, 2022

© Ana Gorbatova, dizainas, 2022

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2022

ISBN 978-609-03-0826-4

Elektroninė versija © Knygute.lt, 2022

1

Didelės, lėtos ir skaidrios lyg stiklas bangos ritosi į krantą. Pažeme tvyrojo rytinės miglos šydas, nutviektas pirmųjų aušros blyksnių. Džesės banglentė leidosi ir kilo sulig kiekvienu vandenyno įkvėpimu. Aukštyn žemyn.

Pagaliau ji čia. Taip, ji priešinosi sumanymui praleisti savaitę šiame ypač prabangiame Kalanio kurorte, kai tiek daug visko vyksta plečiantis bendrovei, bet sesuo nenusileido, atsisakė klausytis Džesės verslo plano, kol ši negriš iš atostogų. Dabar, kai Džesė buvo Kalanyje, o prieš akis driekėsi tik nuostabi Havajų pakrantė, jai teko pripažinti, kad sesuo buvo teisi: čia nuostabu.

Akimirkai jos žvilgsnis nukeliavo nuo bangų į pakrantę juosiančius uolėtus skardžius, grožėdamasi vaizdu Džesė leido sau trumpai paplūduriuoti tamsiame vandenyne. Vėjas nepūtė, šiltas vanduo teliūskavo į nuogas šlaunis. Dieve, kaip gera vėl būti vandenyje. Beveik metus neplaukiojo banglentėmis, nors gyveno šalia daugybės banglentininkų mėgstamų paplūdimių. Bet jos mėgstamiausi paplūdimiai buvo Santa Kruze ir ji tiesiog neturėjo laiko ankstyvoms kelionėms iki jų. Arba, sesers žodžiais,

Džesė nesurasdavo laiko. Koks skirtumas. Dabar kai Džiliana su savo milijardieriumi vaikinų gyveno Vudsaide, jai terūpėjo tik *darbo ir gyvenimo pusiausvyra*, tauškalai, kuriais Silicio slėnyje niekas netikėjo. Jei nori, kad startuolis sulauktų sėkmės, turi arti daug valandų. Moters valdoma technologijų bendrovė? Arti teks dvigubai daugiau. Be to, nė viena jų neturėtų susidėti su vaikinų, skatinančiu jas nurimti, užuot judėjus pirmyn. Motina savo pavyzdžiu parodė, kur veda šitas kelias... bet Džilianos šitas argumentas neįtikino.

Velnius. Gal sesuo teisi dėl *darbo ir gyvenimo pusiausvyros*: galbūt Džesė iš tikrųjų nesugeba ištrūkti savaitei atostogų. Žinoma, ji sureagavo į tuos žodžius kaip į iššūkį, bet dabar per rytinį plaukiojimą banglentėmis galvojo vien apie bendrovės problemas. Nesėkmė.

Džesė atgaivino veidą jūros vandenių ir stebėjo atsiritančias bangas, kylančias, pasiekiančias viršūnę ir galiausiai lūžtančias. Jos lūždavo po du kartus, pirmą kartą visai šalia, o antrą arčiau kranto. Bet didžiausios ritosi ilgu ruožu, vis tolyn ir tolyn. Jei Džesė sulauktų tokios bangos, galėtų ją pasigauti ir slysti visą minutę, gal net ilgiau. Banglentininkų pasaulyje tai reiškė amžinybę. Kol kas šį rytą ji sugavo kelias

nuostabias, bet trumpesnes bangas. Dabar laikas pasigauti tobuląją.

Kantrybės.

Džesė įsispitrijo į rūką. Bangos artinosi poromis, pirmosios atrodė daug žadančios. Laikas pasiruošti. Ji apsisuko vandenyje, nukreipdama banglentę link kranto, tada atsigulė ant pilvo ir nusiyrė, nenuleisdama akių nuo kylančios bangos. Kaip tik to ir laukė. Dar keli yriai ir bus tinkamoje vietoje, kai banga lūš.

Bet vos pakėlus ranką irtis, nustebo, kai akies kampučiu išvydo blykstelint kažką balto visai netoli. Pasukusi galvą Džesė išvydo aukštą vyrą ant trumpos banglentės, įdegusį, raumeningą, nuoga krūtine, vilkintį tik paplūdimio šortais. Jo rudi plaukai nuo vandens sulaižyti atgal, o lūpose žaidė seksuali šypsenėlė. Ir atrodė, kad jis irgi ruošiasi pasigauti bangą. Tą pačią bangą.

Džesė susiraukė. Kaip, po velnių, ji nepastebėjo atsiiriančio žmogaus? Turėjo išgirsti nors ir nosisukusi nuo kranto, bet tikriausiai taip įsijautė, kad pražiopsojo. Mergina vėl pažvelgė į jį. Tas bičas tikrai ruošiasi pasigauti bangą? Nes pavogti bangą buvo didžiausias banglentininkų etiketo pažeidimas, o kaip moteris Džesė jautėsi dvigubai įžeista.

Susitelk į bangą.

Mergina pasuko galvą, kad matytų atriedančią bangą. Taip, pirmoji bus geriausia ir Džesė buvo arti, gal kiek per arti, kad spėtų atsistoti. Ji ėmė smarkiai irtis, net pečiai pradėjo degti, kol atsidūrė tiesiai ant bangos krašto. Vėlu, gal per vėlu, nebent iššoktų priekyje, stumdama banglentę pirmyn. Per smarkiai pasiduos į priekį ir ji apsivers, nepakankamai – ir banga praeis pro šalį.

Dabar.

Džesė pasistūmė, tada užšoko ant lentos, laikydamosi žemai, perkeldama svorio centrą į priekį, laikydamosi už banglentės priekio. Ir tada tai įvyko. Akimirka, kai banglentė sugavo bangą buvo stebuklinga, tas postūmis, kai banglentė nuslydo pirmyn, įgaudama pagreitį. Džesė perlipo į lentos vidurį ir patraukė per žalią, šalia jos besiplečiančią vandenyno sieną.

Kai banga atsivėrė, akies krašteliu ji išvydo kiek toliau atsiiriantį banglentininką, tarsi jis vis dar ruoštųsi gaudyti bangą. Vyras ne naujokas – jo banglentė per trumpa ir vandeny jis jautėsi lyg savo stichijoje. Jis net nedėvėjo drabužių, saugančių nuo saulės, dėl Dievo meilės, tikriausiai vien tam, kad galėtų rodyti savo raumenis ir tatuiruotes. Ir akivaizdu, kad jam

nusispjaut ant svarbiausios banglentininkų taisyklės: banga priklauso pirmajam atsistojusiam ant lentos. O gal jis manė, kad Džesei nepavyks sugauti bangos? Kad ir ką jis galvojo, atrodė, kad atsirado šiame tobulame paplūdimyje vienam, kad ją sunervintų. Džesė sunkiai tramdė save, kad neužsipultų jo... ir pralaimėjo.

- Net nedirsk apie tai pagalvoti! - suriko nutaisiusi patį grėsmingiausią žvilgsnį.

Vyras išpūtė akis, bet neatsakė piktu žvilgsniu ar panašiai, kaip ji tikėjosi. Vietoj to, jo veide pražydo plati šypsena, tarsi Džesė jam būtų praskaidrinusi dieną. Ir, po galais, ji vos neprarado pusiausvyros. Mergina galėjo prisiekti, kad išgirdo jį juokiantis, bet vyras, atsėdęs ant lentos, atsitraukė, kai ji praplaukė pro šalį.

Susitelk.

Džesė sugriežė dantimis ir išlygino pusiausvyrą, palinkusi į priekį. Kaip tik už jos pradėjo lūžti banga, nešdama ją į priekį, tad Džesė metė pasipūtusį banglentininką iš galvos ir nuskriejo į skaidrų rytinį vandenį. Rūkas po truputį sklaidėsi ir ant kranto išryškėjo žaliuojantys miškai.

Tačiau netrukus banga išsikvėpė, tad ji

pasuko banglentę link vandenyno ir įšoko į vandenį. Smagiai praskriejo banga, nors ir nepavyko nukeliauti iki pat kranto. Džesė iškilo į paviršių, nusibraukė plaukus nuo veido ir vėl užlipo ant banglentės.

Artėjo nauja banga... ir karštasis banglentininkas artinosi į Džesės pusę. Jis įsirėžė į bangos šoną, laikydamas lentą, tada pašoko ir nuslydo banga. Po galais, jis tikrai geras banglentininkas. Ir tikriausiai žino tai. Banga, kuria jis slydo, buvo didesnė už jos bangą, ir atrodė, kad jam pavyks nukeliauti iki pat kranto.

Tačiau pasiekęs vietą, kur sėdėjo į jį vėpsanti Džesė, vyras pakilo banga ir nušoko, nusileisdamas prie pat merginos, pavojingai arti. Ir tą triuką atliko nuostabiai. Jis pūkštelėjo šalia lentos, sugriebė ją, kad ši neatsitrenktų į Džesę, ir panėrė po vandeniu. Po akimirkos iškilo ir pasikėlė ant lentos.

Džesė nesiliovė vėpsoti. O Viešpatie, tas bičas tikras raumenų kalnas. Tikrai aukštas ir tikrai ištreniruoto kūno su keliomis tatuiruotėmis, į kurias jai buvo sunku nespoksoti. Vyras nubraukė rudų plaukų sruogas nuo veido ir pažvelgė į ją tamsiomis spindinčiomis akimis. Ir tada nusišypsojo. Ta pačia šypsena, kuria šypsojosi, kai ji praskriejo pro jį, pilna tikro

seksualaus džiaugsmo. Merginos papilvėje ėmė dėtis keisti dalykai, o širdis puolė daužytis. Ji tikėjosi, kad tai tik adrenalino likučiai po gero praslydimio banga.

Galbūt jai reikėtų su juo elgtis maloniau. Ne.

Džesė sukryžiavo rankas, stengdamasi neatrodyti sužavėta.

- Vos nenučiupai mano bangos. Ar parduotuvėse irgi lendi be eilės?

Vyras lėtai papurtė galvą, sugėbėdamas atrodyti ir atgailaujantis, ir šelmis.

- Atsiprašau.

Jo balsas buvo žemas, blaškė jos piktas mintis. Ir vyras žvelgė į ją taip, tarsi jam patiktų tai, ką mato... o Džesė tikrai neleis sau galvoti apie tai, nes jau patyrė tai šimtus kartų. Mergina puičiai žinojo, kaip elgtis su tokiais banlentininkais. Jei nenubrėš griežtų ribų, jis ir visi kiti jo pasirodysiantys draugužiai nuolat taip elgsis.

- Jei būčiau vaikinai, nebūtų reikėję tavęs aprekti, kad atsitrauktum, - pareiškė ji.

- Gal, - atsakė vyras lyg apmąstydamas jos žodžius. - Bet nemanau. Nedaug žmonių gali pagauti bangą taip vėlai su ilga banglente, nesvarbu, vyrai ar moterys.

Džesė sumirksėjo. Tai atrodė velniškai panašu

į komplimentą... kuris nukreipė jos dėmesį nuo esminio dalyko.

- Jei dar pasimatysime, žinok, kad pasigaunu bet ką, prie ko iriuosi.

Šią pokalbio akimirką vyruko šypsena turėtų išblėsti. Jis turėtų apsidairyti, ar niekas nenugirdo, kaip jį sudorojo neaukšta mergina ilgais platinos baltumo plaukais. Bet vyras neatrodė nei susierzinęs, nei susigėdęs. Tiesą sakant, jo akys tik dar labiau suspindo ir atrodė, kad jis bando sulaikyti šypsena.

- Daugiau taip nebedarysiu, - pareiškė rimtai. Jo šiltame, kiek prikimusiame balse nesigirdėjo nė kruopelės sarkazmo.

- Gerai, - atšovė Džesė. Ji bandė parodyti jam jo vietą, paprastai paskui niekas nebelįsdavo prie jos bangų, jos reikalų ar jos gyvenimo. Bet buvo sunku tai padaryti, kai tas gražus vyras žvelgė į ją tarsi būtų... sužavėtas?

Tad mergina leido sau dar šiek tiek pavarstyti jį akimis. Jo plaukai buvo sutaršyti, kiek per ilgi, krito jam ant pečių, nuo jų srovelėmis per krūtinės raumenis ir skalbimo lentą primenantį pilvo presą tekėjo vanduo. Gilios rudos akys tamsiomis blakstienomis ir geismingos lūpos, minkštos ir viliojančios. Vieną raumeningą

ranką juosė tatuiruotė, primenanti kažką hava-jietiško. Vyras atrodė *panašus* į havajietį. Ir tik-rai ne į turtingą vyruką iš aukštųjų technologijų srities, nusipirkusį banglentę dėl įvaizdžio.

Bet svarbiausia, kad Džesė ką tik pasitelkė e-rekciją numušančias manieras, o jis vis tiek ste-beilijasi į ją, lyg ji būtų geriausia moteris jo gy-venime. Nebyliai sėdėdama vandenyje, mer-gina spoksojo į vyruką ir nebuvo tikra, nori jį iš-rengti ar atkišti jam vidurinį pirštą. Ar abiejų da-lykų iš karto. Po galais. Reikia dingti iš čia, kol neiškrėtė kokios kvailystės. Pavyzdžiui, nenusi-šypsojo jam ar nelinktelėjo, arba neištarė ko nors malonaus, kaip tekdavo elgtis per susitiki-mus su investuotojais. Ar neapsimetė, kad ne-turi aštraus liežuvio, bent kol neįsivertė to vy-ruko į lovą. Taip, tam jau per vėlu.

– O tu puikiai plaukioji banglentėmis, – pasakė jis. Ar jo balse nuskambėjo nuostabos gaidelė?

– Tai bent, ačiū, – atšovė ji nutaisiusi džiugų toną. – Taip miela, kad pastebėjai.

Bet vyras tik išsišiepė.

– Prašom.

– Ne taip gerai kaip tu, žinoma.

Jis trūktelėjo pečiais.

– Tai dar reikia išsiaiškinti.

Džesē prikando lūpā, kad nenusišypsotų. Jau tikrai reikėtų baigti pokalbį, bet kad ir kaip nenorėjo pripažinti, jai buvo smagu.

- Nori su manimi pasivaržyti? - paklausė pakėlus antakį. - Turiu omeny, žinau, kad nesu vietinė, bet kaip tiksliai tai vyksta?

- Kaip tik pageidauji, - atsakė vyras ir Džesė galėjo prisiekti, kad jo akyse sužibo seksualinis susidomėjimas.

- Prizas?

- Ko norėtum?

- Hm... - Džesė apsimetė, kad galvoja apie prizą. - Gal kad atsiklauptum prieš mane ant kelių.

Jis atlošė galvą ir nusijuokė.

- Kuo toliau, tuo smagiau. Pasiruošusi?

Po galais, reikia kuo greičiau nešdintis, kol nepadarė ko kvailo. Pavyzdžiui, nepasisiūlė tam vaikinui, čia pat ant vandens.

- Gal kitą dieną. - Džesė pradėjo sukti savo banglentę kranto link.

- Palauk, - sušuko jis. - Tu apsistojusi čia, Kalanyje?

Mergina linktelėjo.

- Susitikime čia rytoj ryte, - pasiūlė jis žemu balsu, tarsi būtų pasiruošęs viskam, kas tarp jų

gali įvykti rytoj ryte.

Ar jis rimtai? Džesė tikrai tikėjosi, kad nesėdi išsižiojusi, nes buvo vis sunkiau ir sunkiau išspausti kandžius atsakymus, kurių tas bičas nusipelnė.

- Turiu planų, - atšovė ji, tada atsigulė ant lentos ir kelis kartus grybštelėjo vandenį. Jautė jo žvilgsnį, kai nusiyrė iki bangos, besiritančios į krantą.

- Tai dar pasimatysime? - riktelėjo jis su neslepiamu susidomėjimu.

Džesė nesusilaikė nešyptelėjusi.

- Galbūt.

* * **

Kas ji *tokia*?

Baironas Kejahis atsirėmė į banglentę ir stebėjo nuplaukiančią moterį. Jos ilgi balti plaukai driekėsi iš paskos, tarsi ji būtų kokia undinė. Tik kad undinės, kiek jis žinojo, buvo mielos būtybės, kurios dainuodavo ir kartais negalėdavo kalbėti. Nuostabioji versija priešais jį tikrai nelaikė liežuvio už dantų, kas jį ir sudomino. Baironas sumirksėjo stengdamasis galvoti blaiviai.

Ar ji tikra? Patraukliausia jo gyvenime sutikta moteris plaukiojo banglente *jo* paplūdimyje. Per gerai, kad būtų tiesa....